

189.II.06

Biroul solutionare contestatii din cadrul Directiei Generale a Finantelor Publice a fost sesizat de Administratia Finantelor Publice prin adresa nr./08.08.2006, cu privire la contestatia formulata de **domnul S** cu domiciliul in .

Contestatia a fost formulata impotriva masurilor dispuse prin **Decizia de impunere anuala nr./04.07.2006 pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2000** emisa de A.F.P. prin care s-a stabilit diferente de impozit anual de regularizat ,stabilite in plus in suma de lei RON.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut la art. 177 din O.G. nr. 92/2003 (R)(A) privind Codul de procedura fiscala.

Directia Generala a Finantelor Publice Ialomita prin biroul solutionarea contestatiilor, constatind ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art. 175 si art. 179 din O.G. nr. 92/2003 (R)(A) privind Codul de procedura fiscala, este competenta sa solutioneze prezenta contestatie.

I.-Domnul S contesta Decizia de impunere anuala nr. /04.07.2006 pentru persoanele fizice romane cu domiciliul in Romania pe anul 2000 emisa din oficiu , deoarece nu a stiut ca trebuie sa depuna declaratia de venit global avind in vedere faptul ca societatea la care lucra s-a reorganizat.

Fata de cele mentionate contestatorul solicita sa se verifice si sa se regularizeze corect impozitul pe venitul anului 2000 deoarece nu s-a tinut cont de venitul net din ambele fise fiscale si nu s-au acordat deducerile suplimentare cu toate ca se regasesc in cele doua fise.

De asemenea contestatorul mentioneaza ca aceasta obligatie fiscala s-a prescris.

II.-Administratia Finantelor Publice analizind decizia de impunere anuala nr. /04.07.2006 formuleaza urmatorul punct de vedere:

Domnul S nu a depus declaratie de impozit pe venitul global pentru anul 2000 ,drept pentru care s-a emis din oficiu Decizia de impunere ,asa cum prevede procedura.

Prin urmare solicitarea contestatorului nu este fondata.

III.-Din documentele existente la dosarul contestatiei, a actelor depuse de contestator in dovedirea contestatiei si in raport cu actele normative in vigoare se desprind urmatoarele considerente :

In fapt domnul a avut in anul 2000 doua surse de venit conform fiselor fiscale anexate la dosarul contestatiei:

-FF1.unde a realizat venituri in perioada februarie-decembrie 2000 -angajator

;

-FF1 unde a realizat venituri in luna ianuarie 2000 -angajator .

In drept-art.59 (1) din Ordonanta Guvernului nr. 73/1999 precizeaza :" contribuabilii au obligatia sa completeze si sa depuna la organul fiscal in raza caruia isi au domiciliul o declaratie de venit global , precum si declaratii speciale, in mod esalonat pina la data de 31 martie a anului urmator celui de realizare a venitului".

Ordonanta de Urgenta nr.77/31.05.2001 pentru modificarea art.59 din Ordonanta Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit precizeaza :"(1)Contribuabilii au obligatia sa completeze si sa depuna la organul fiscal competent o declaratie de venit global, precum si declaratii speciale pina la data de 31 martie a anului urmator celui de realizare a venitului, cu exceptia

declaratiiilor pentru anul 2000, pentru care termenul de depunere este 31 iulie 2001".

Art. 199 al(3) din Codul de procedura fiscala precizeaza:" **termenele in curs la data intrarii in vigoare a prezentului cod se calculeaza dupa normele legale in vigoare la data cind au inceput sa curga".**

Astfel ,pentru anul 2000 , prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale este reglementata de Ordonanta Guvernului nr. 70/1997 privind Controlul fiscal, conform careia dreptul organului fiscal de a stabili diferente de impozite se prescrie in termen de 5 ani de la data la care a expirat termenul de depunere a declaratiei pentru perioada respectiva.

Ca urmare ,avind in vedere prevederile legale mentionate mai sus, pentru impozitul pe venit aferent anului fiscal 2000 prescriptia dreptului organului fiscal de a stabili obligatii fiscale a inceput sa curga la data de 31 iulie 2001 si se implineste la data de 31 iulie 2006.

Constatam ca organele fiscale, din punct de vedere procedural au respectat normele legale referitoare la stabilirea din oficiu a obligatiilor de plata insa la determinarea lor nu au tinut seama de venitul net din cele doua fise fiscale precum si de deducerile personale si suplimentare acordate petentului de catre angajator.

Conform Normelor metodologice de aplicare a art. 12.pct.1. lit.a. din O.G. nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, determinarea coeficientilor de deduceri personale suplimentare pentru fiecare contribuabil se efectueaza de catre angajatorii cu sediul in Romania pentru veniturile la functia de baza.

In conformitate cu dispozitiile de principii regasite in art. 1 lit.b. din O.G. nr. 73/1999, venitul anual global impozabil reprezinta suma veniturilor nete supuse globalizarii din care se scad pierderile fiscale reportate si deducerile personale.

Prin urmare ,legea dispune imperativ ca din veniturile nete se scad si deducerile personale prin acestea intelegindu-se ,conform art.1. lit.f din ordonanta atit deducerile personale de baza cit si deducerile personale suplimentare.

In mod corelativ potrivit art. 12 din actul normativ,contribuabilii prevazuti la art.1 lit.a ,au dreptul la deducerea din venitul anual global a unor sume sub forma de deducere personala de baza si deducere personala suplimentara acordata pentru fiecare luna a perioadei impozabile.

Procedind la verificarea fiselor fiscale depuse de angajatori in baza carora s-a emis decizia de impunere anuala pentru veniturile realizate in anul 2000, constatam ca la stabilirea bazai de impozitare a veniturii anual global

, organul fiscal nu a tinut seama de coeficientii de decucere calculati de angajatorul principal si inscrisi in fisa fiscala FF1 . In aceasta situatie, organul fiscal nu a respectat dispozitiile de principiu regasite la art.1 lit.a. si art. 12 din O.G. nr. 73/1999. Daca avem in vedere informatiile care stau la baza calcularii impozitului pe veniturile din salarii, inclusiv cele referitoare la deducerile personale, sunt cuprinse in fisele fiscale, documente care au regim de declaratii de impozite si taxe si cum pentru legalitatea si justificarea acestor deduceri raspunderea revine angajatorului(art.26 din ordonanta) apreciem ca nu exista nici un motiv ca organul fiscal sa excluda din calculul bazai de impozitare deducerile personale suplimentare stabilite de unitatea la care contestatorul a fost salariat. Dimpotriva, in conformitate cu prevederile art. 27 al(3) din O.G. nr. 73/1999 , sumele reprezentind deduceri personale cuvenite dar neacordate in cursul anului fiscal de angajator, se regularizeaza cu ocazia stabilirii impozitului annual global (cerere la care se refera fraza finala a art. 27 al.(3) din ordonanta.

Intrucit la stabilirea din oficiu a impozitului pe venitul annual global baza de impozitare a fost incorect stabilita si tinind seama de considerentele expuse anterior urmeaza ca decizia nr. /04.07.2006 sa fie desfiintata iar organul fiscal, in conformitate cu art. 62 al(4) sa emita o noua decizie de impunere in care sa fie corectata baza de impozitare prin luarea in considerare a deducerilor personale suplimentare inscrise in fisa fiscala FF1 intocmita de angajator

Pentru considerentele retinute in continutul deciziei si in temeiul art.59 din O.G. nr. 73/1999,art. 59 al(1) din Ordonanta de urgenta nr. 77/31 mai 2001 pentru modificarea art. 59 din Ordonanta Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit , coroborate cu art.175 , 180 si art. 186 al (3) din O.G. nr. 92/2003(R)(A) privind Codul de procedura fiscala:

Directorul Executiv al Directiei Generale a Finantelor Publice a judetului

;

D E C I D E :

Art.1.-Desfiintarea in totalitate a Deciziei de impunere anuala nr. /04.07.2006 pentru veniturile realizate pe anul 2000 , urmind sa se incheie un nou act administrativ fiscal care va avea in vedere strict considerentele deciziei de solutionare.

DIRECTOR EXECUTIV ,

SEF BIROU CONTESTATII